

[Rager.]

hurtigt Arbejde, bør det ske. Derfor er det med Beklagelse, jeg ser, at Lovforslag af denne selvfølgeligelige Karakter har ventet saa længe.

Jeg vil dernæst gerne sige med Hensyn til selve Lovforslaget, at der staar om disse Mennesker, at de „kan“ straks afskediges uden Varsel. Det vil altsaa sige, at Rigsdagen giver en Bemyndigelse til Ministeren, og jeg er ikke i Tvivl om, at Ministeren vil benytte denne Bemyndigelse, og at Ministeren vil sige, at „kan“ betyder „skal“. Nu kender jeg tilstrækkeligt til Forretningsgangen her og ved, at da vi i sin Tid havde det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft her til højre for Talerstolen, kunde det ærede Medlem meget vel tænke sig, at der skete selvfølgeligelige Ændringer i et Lovforslag; men nu er det ærede Medlem flyttet over paa de Bænke, der altid repræsenterer dette Standpunkt: Nej, selv om det er rigtigt, at noget burde ændres, selv om det, der staar, er forkert, er det nu engang dansk ministeriel Indstilling, at saadan noget, som er skrevet af vore Tjenestemænd, og som vi har skrevet under paa, det maa der ikke laves om paa. I Realiteten er jeg klar over, at alle bliver afskediget, men for Tiden, hvor visse Kredse synes at tjene det nationale Samarbejde om Genopbygning ved at udsaa Mistillid mod Rigsdagen, er det uheldigt, at Rigsdagen giver dette Lovforslag fra sig, saaledes at det ser ud, som om Rigsdagen kun giver en Bemyndigelse, men det er Ministeren, der handler. Jeg mener, at det under disse Forhold vilde være særdeles heldigt, om den højtærede Minister for en Gangs Skyld kunde tænke sig at fravige den normale ministerielle Praxis paa dette Omraade.

Jeg vil ikke prøve at tvinge den højtærede Minister til det, fra min Side vil der ikke blive stillet noget Ændringsforslag; men hvis den højtærede Minister inden anden Behandling stillede et saadant Ændringsforslag, saa hørte han til dem, der indlagde sig en vis særlig Ære, dels fordi han brød en gammel daarlig Tradition, dels fordi han gjorde det, som var helt rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Westermann var inde paa Spørgsmaalet om allerede tilstaaede Pensioner, og det Spørgsmaal vil jeg ogsaa gerne rejse. Det hører maaske ikke direkte ind under dette Lovforslag, men Forholdet er det, at der jo er nogle af de Personer, som har ladet sig hverve, der er afgaaet ved Døden, og derefter er deres Enker naturligvis blevet pensioneret, og efter dette Lovforslag er det ikke Ministeren muligt at tage denne Pension fra dem. Det

er dog ret og rimeligt, at naar alle, der bliver Enker efter Lovforslagets Vedtagelse, vil komme til at sidde uden Pension, maa disse ogsaa gøre det. Jeg vil henstille til Ministeren, at dette Spørgsmaal overvejes, og jeg vil under Hensyn til, hvad jeg lige har sagt med Hensyn til Utaalmodighed, henstille, at denne Overvejelse finder Sted, om ikke inden Lovforslaget i Dag kommer til tredje Behandling, saa dog i hvert Fald inden Solen gaar ned, for det vil se daarligt ud, om vi lader dette Lovforslag gaa herfra vidende, at det er inkomplet, og uden at vi har en nøjagtig Udtalelse fra den højtærede Minister.

Saa er der Spørgsmaalet om selve Lovforslagets Berettigelse over for de Personer, der her rammes. Der vil jeg minde om, at vi tidligere har haft Lovforslag til Behandling angaaende disse Personer. Efter at de i sin Tid havde ladet sig hverve og Krigen saa traadte ind i Langvarighedens Tegn, krævede de og tvang Rigsdagen gennem Besættelsesmyndighederne til at vedtage, at de fik en længere Orlovsperiode uden at faa Afsked fra den danske Hær, end der var det normale. Vi har ogsaa her paa Rigsdagen de Herrers Optræden paa dette Omraade i frisk Erindring.

Jeg skal anbefale, at Lovforslaget behandles hurtigt og føres hurtigt igennem. Med Interesse afventer jeg Ministerens Stilling til Spørgsmaalet „kan“ eller „skal“. Jeg ved, at jeg vil faa at vide, at „kan“ betyder „skal“; men jeg ved ogsaa, at Menigmand, der gaar ude paa Gaden, ved det ikke, og jeg ved ogsaa, at der kunde være dem, der vilde benytte dette, og derfor sætter jeg ind paa det.

Svend Nielsen: Det er af afgørende Betydning for Disciplinen i den kommende danske Hær, at den Udrensning, der nødvendigvis maa foretages, bliver foretaget effektivt, og, af Hensyn til de mange Røster, der har rejst sig ude omkring, at den ogsaa bliver foretaget hurtigt.

Der kan ikke være nogen Tvivl om, at de i Lovforslaget omtalte Personer har mistet enhver Ret til at indtage Poster som Befalingsmænd i den danske Hær. Men ud over de i Lovforslaget omtalte Personer findes der ogsaa en Del andre, hvis Forhold man nødvendigvis kommer til at tage op til Undersøgelse, hvis man vil gøre sig Haab om at faa skabt stabile Forhold inden for det Officerskorps, der skal sammensættes, naar Hæren igen er klar til at træde frem for Offentligheden.

Det høje Ting har sikkert bemærket,